

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2025. június 15-én, a Sokadalomban, szabad téren tartott istentiszteleten.

97. Zsoltár 1-6. verse: „Uralkodik az Úr! Vigadjon a föld, örüljön a sok sziget! Felhő és sűrű köd van körülötte, igazság és jog trónjának támasza. Tűz jár előtte, és megemészti ellenségeit mindenütt. Villámai bevilágítják a földkerekséget, látja ezt a föld, és megremeg. Viaszként olvadnak meg a hegyek az Úr előtt, az egész föld Ura előtt. Az egek hirdetik igazságát, minden nép látja dicsőségét.”

Kedves Testvéreim!

Számomra az egyik legfontosabb érzés, hogy Isten körbeöleli az életemet. Így tudom, hogy a bántások, amik elérnek hozzám, azok már tompítva vannak, hogy a fájdalmak, amikbe belekerülök, azokra van vigasztalásom, hogy az erőm, amely sokszor véget ér, az kiegészítést kap. Azt hiszem, hogy szabadtéren még jobban érzékeljük, hogy Isten körülveszi az életünket. A természet közelsége, a madarak hangja minden erre utal, de mondhatom úgy is, hogy Isten ege alatt vagyunk.

Ez a zsoltár ugyanezt az érzést fogalmazza meg. Isten itt van körülöttünk! Ezt pedig egy olyan szóval mutatja meg, ami talán kicsit hivatalosnak is tűnhet. „Uralkodik az Úr!” Talán úgy értjük meg ezt még jobban, ha belegondolunk abba, mennyi mindent meghatároz az uralkodó. Lehet, hogy éppen nem látható, de a rendeleteit megtartják, az általa hozott törvényeket szigorúan követik, az alattvalók minden egyes pillanatban igyekeznek a királyhoz igazodni. Amikor pedig megjelenik közöttük, akkor a jó uralkodót szeretettel, tisztelettel, ujjongással veszi körül a nép. Voltak olyan országok, ahol ha előkerült a király neve, akkor abban a pillanatban áldást kértek az életére. A mi mennyei királyunk, aki uralkodik, ugyanígy veszi körül a mi életünket is. Láthatatlanul, de mégis valóságosan. A zsoltárral együtt mondhatjuk: Isten uralkodik!

Mindennel együtt mégis azt mondjuk, hogy talán ezt a legnehezebb elfogadni. Még bennünk is ott vannak a kételyek, hogy ha Isten uralkodna, akkor nem lenne ennyi minden rossz az emberi életben. Nem lenne mondjuk repülőgépszerencsétlenség, nem támadná meg fegyverrel egyik ország a másikat, az meg nem viszonzná a támadást. Ki is mondjuk talán, hogyha Isten uralkodna, akkor nem engedne meg sok mindent. Kérdésként szoktuk feltenni, hogy ezt miért engedte meg az Isten?

Hadd tegyek fel most én is néhány kérdést. Ha egy országban valamit tilt a törvény, az azt jelenti, hogy senki nem teszi meg azt, amit a törvény tilt? Tilos kábítószerrel áruházi, mégis milliárdos üzletágként működik Magyarországon mindez. Tilos más tulajdonát elvenni, mégis milliárdok vándorolnak úgy egyik helyről a másikra, hogy annak nem volna szabad. Aztán feltehetem azt a kérdést is, hogyha valamire van szabály, akkor az azt jelenti, hogy mindenki követi azt a szabályt? Ha kint van a sebességkorlátozó tábla, hogy a maximális megengedett sebesség mondjuk 50 kilométer/óra, akkor ez azt jelenti, hogy senki nem halad gyorsabban?

Egy történet is eszembe jutott. Pár évtizeddel ezelőtt egyszer fociztunk valakivel, és a tagyospusztai táborhelyen a szabály az volt, hogyha a domb oldalára felgurul a labda, vagy csak érinti is azt a részt, akkor bedobás következik. Amikor ez egy alkalommal megtörtént úgy, hogy ez az ember vezette a labdát, akkor futott tovább, majd amikor jeleztük, hogy mi ezzel a szabállyal szoktunk játszani akkor azt válaszolta, hogy a szabályok azért vannak, hogy megszegjük őket. Megmondom őszintén, hogy abban a pillanatban elhagytam a pályát, annyira felbosszantott a dolog.

Miért mondtam el mindezt? Azért, hogy értsük. A sok rossz, ami történik, nem Isten miatt van. Ő uralkodik. Akkor is, hogyha az általa kimondott törvényeket nem tartják meg az emberek. Akkor is, hogyha emberi hibák miatt történnek tragédiák. Hadd kérdezzem meg egészen konkrétan. Isten a hibás, hogyha az emberek megszegik az Ő törvényeit? Ő az erőtlen uralkodó, hogyha azzal szembesülünk, hogy nem akarnak úgy élni az emberek, ahogyan Isten kéri? Aligha.

A zsoltár kimondja egészen egyértelműen, hogy Isten uralkodik. Tegyük fel most másként a kérdést, hiszen láthatjuk, hogy a nem megfelelő kérdéseinkre nem is tudunk megfelelő választ kapni. Hol uralkodik igazán Isten? A szívekben. Ő az, aki nem kívülről, látványosan akarja a dolgokat intézni, hanem csendesen. Ő az, aki nem erőszakkal viszi véghez az akaratát, nem rendőrséggel, nem hadsereggel, hanem egészen más formában. Nem emberi logika szerint működteti a dolgokat, hanem lelki logika szerint.

Nem véletlen, hogy Jézus Krisztus egy alkalommal azt mondta, hogy „tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek. (Máté evangéliuma 11. rész 29. verse) Nem véletlen, hogy Isten legnagyobb győzelme az volt, amit a golgotai kereszten ért el Jézus

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2025. június 15-én, a Sokadalomban, szabad téren tartott istentiszteleten.

Krisztus halálával. Nem véletlen, hogy Isten az Ő szeretetét mindig békességben mutatta meg. Isten uralkodik. Csendes szeretettel, békességgel. Mondhatom úgy is, hogy a szeretet és a békesség erejével uralkodik.

Ez a felolvasott zsoltár pedig folytatja is ezt a gondolatsort, és azt mondja, hogy ennek következménye van. „Uralkodik az Úr! Vigadjon a föld...” Ahol Isten uralma megvalósul, ott nem szimpla öröm van, hanem vigadozás. Valaki teljes lelkesedéssel fejezi ki azt, hogy valami nagyon szép és nagyon jó dolog történt vele. Nem csak szavakkal, hanem ha úgy van, akkor zenével, tánccal is. Nem is olyan régen az Általér nevelői testületének áhítatán háromszor is elővettük a tékozló fiú történetét. Ebben pedig az szerepel, hogy amikor ez a fiú, aki elcsavargott, elszórta édesapja vagyonát, de aztán mégis hazatért, akkor az édesapa örömmel elé fut és magához öleli. Majd azt olvastuk, hogy az édesapa új ruhát és sarut hozat a fiának, levágatja a hízott borjút, és vigadozni kezdtek. Ez pedig nem csak szimpla öröm volt, hanem zenés, táncos multság.

Isten uralkodik, ezért vigad a föld. Vigadni az tud, aki valaminek nagyon örül, és akit valami felszabadít. Isten uralmában ez mind benne van. Nagyon örülhetünk annak, hogy Isten szeret minket, és ezt Jézus Krisztusban megmutatta. Vigadhatunk, mert Jézus Krisztusban megszabadultunk a bűneinktől, megszabadultunk a félelmeinktől, sőt, Krisztus feltámadásával az örök élet is a mienk lett. Felszabadult öröm lehet a mienk.

Itt újabb kérdések jöhetnek elő, hogy ugyan minek lehet örülni egy ilyen világban, de ezeket a kérdéseket nem teszem fel. Aki ugyanis a szívében látja Isten hatalmát, aki tudja, hogy Jézus Krisztus érte is eljött erre a világra, és érte is meghalt a kereszten, annak a lelkében nagy öröm lehet. Nagyon örülhetünk annak is, hogy minden körülményben imádkozhatunk a mi Urunkhoz. A sort pedig biztosan nagyon sokáig folytathatom. Örülhetünk, hogy közösségeket kaptunk, hogy szeretettel vesznek körül minket az emberek, hogy lehetőségünk van még itt is istentiszteleten lenni, hogy minden körülményben Isten veszi körül az életünket. Nagyon örülhetünk annak, hogy a mi életünkben, a mi szívünkben Isten uralkodik Jézus Krisztus által.

Kedves Testvéreim! Lehet, hogy sok rossz hír vesz körül minket, ami kérdésessé teszi Isten hatalmát, de én hiszem, sőt, tudom, hogy ez a hatalom valóság. Jelen van az én életemben, de jelen van sokak életében, akiket ismerek. Legyen hát valósággá ennek a zsoltárnak ez a nagyon rövid részlete: „Uralkodik az Úr! Vigadjon a föld...”

Ámen!